[1]वाद्यम्-प्रवाद्यम्, वाद्यम्, विवदिष्यम्, वावद्यम्;
उद्यमानः, वाद्यमानः, विवदिष्यमाणः, वावद्यमानः;
ईषद्वदः-दुर्वदः-सुवदः; — — —

वादः,	वादः,	विवदिषः,	वावदः;
वदितुम्,	वादयितुम्,	विवदिषितुम्,	वावदितुम्;
[2]उदितिः, उत्तिः,	वादना,	विवदिषा,	वावदा;
वदनम्,	वादनम्,	विवदिषणम्,	वावदनम्;
[3]उदित्वा[A],	वादयित्वा,	विवदिषित्वा,	वावदित्वा;
प्रोद्य, [4]अच्छोद्य,	अनुवाद्य,	प्रविवदिष्य,	प्रवावद्य;
वादम् २, उदित्वा २,	वादम् २, वादयित्वा २,	विवदिषम् २, विवदिषित्वा २,	वावदम् २; वावदित्वा २;

[5]वादिः, [6]वदान्यः,[B] [7]वादित्रम्, [8]वत्सः

---

1. 'वदः सुपि—' (3-1-106) इत्यत्र 'सुपि' इत्युक्तत्वात् सोपसर्गात्, निरुपसृष्टाच्च ण्यदेव। तेन **वाद्यम्, प्रवाद्यम्** इति सिद्ध्यतः।
2. स्त्रियां क्तिनि 'तितुत्रेष्वग्रहादीनाम्—' (वा. 7-2-9) इति वचनादिटि **उदिति**। **क्षीरस्वामी** तु **उत्तिः** इतीडागमाभावपक्षे मुख्यं रूपं साधयित्वा 'इडपीष्यते **उदितिः**' इत्याह।
3. 'मृडमृदगुधकुषक्लिशवदवसः क्त्वा' (1-2-7) इति सेटः क्त्वायाः कित्वात् सम्प्रसारणम्।
4. 'अच्छ गत्यर्थवदेषु' (1-4-69) इति अच्छशब्दस्य गतिसंज्ञा। तेन 'कुगतिप्रादयः' (2-2-18) इति समासे ल्यप्। कित्वात् प्रसारणम्।
5. 'वसिवपियजि—' [द. उ. 1-53] इतीञ्प्रत्ययः। वदति तस्यामिति **वादिः** वीणा।
6. 'वदेरान्यः' [द. उ. 8-9] इत्यान्यप्रत्ययः। **वदान्यो** दाता।
7. 'भूवादि—' [द. उ. 8-91] इति णिजन्तात् णित्रन्प्रत्ययः। वाद्यते इति **वादित्रम्** मृदङ्गपणवादिकम्।
8. 'वृतृवदि—' [द. उ. 9-21] इति सप्रत्ययः। 'तितुत्रस—' (7-2-9) इतीण्निषेधः। **वत्सः**=कुमारः, गोबालश्च।

A. 'उदित्वाऽलं चिरं यत्नात् सैका धात्रा विनिर्मिता॥' भ. का. 7.86.

B. 'वदान्यो नान्योऽस्ति त्रिजगति समो रुद्रनृपतेः....।' प्रतापरुद्रीयं, ना. प्र. 16 श्लो.